

На дан када се Џулијан Асанж предао британској полицији, у Београду су, ничим изазвани, другови из власти ставили до знања западној сабраћи да би и Србија тог гуламфера стрпала иза решетака, само када би га се дочепала.

Сада знамо и зашто. Захваљујући Асанжовој електронској герили имамо црно на бело у којој мери председник Србије Борис Тадић сарађује (умало да им се омакне: "конспирира") са Американцима на рачун штете властите земље. И пре него што ме опоменете да ми се омакла прејака реч, закочите мало да заједно још једном прелистамо шта је, на пример, амбасадорка САД у Београду, Мери Ворлик, написала (10. фебруара) у поверљивој депеши својима у Вашингтон.

После разговора са Тадићевим политичким саветником Јованом Ратковићем, амбасадорка преноси у Вашингтон уверавање Ратковића да ће Србија "наставити да сарађује са САД на осетљивим обавештајним питањима" и да, што се тиче Тадића - а упркос скупштинској резолуцији о неутралности "Србија не може вечно остати изван НАТО пакта". Само што "Тадић то не говори често (у јавности) због тога што је то политички осетљива тема"!

Преко седамдесет посто људи у Србији су против уласка у НАТО, али Вашингтон ту може чврсто да рачуна на Бориса Тадића, он ће то мимо народа, испод летве, такорећи.

Ни за Косово амбасадорка не треба да брине. И када госпођа преноси саговорнику - како стоји у депеши - "зебњу" својих у Вашингтону због неких српских "конфронтирајућих ставова о Косову" (конфронтирајућих са ставовима Вашингтона), Тадићев човек јој даје чврсту веру да је и ту све под контролом, нека госпођа Хилари Клинтон у Стејт департменту мирно спава, јер је, примерице, она наша несретна резолуција о Косову којој је, иначе, Тадић са Ештоновом у Бриселу извадио претходно и срце и душу, "чист тактички потез" (види депешу), мала дипломатска смицалица.

Речено је у Тадићевом кабинету још много чега што не би никада изашло ни из једне канцеларије достојне патриотског атрибута. Ево, примерице, још две мустрице:

Прва мустрица: Великој америчкој сестри саопштава се да Тадићева Србија подржава територијални интегритет БиХ (баш лепо), али да Београд неће скретати са вашингтонског пута и да се "Борис Тадић неће обазирати на тежње већине становника у Републици Српској, који би желели да се отцепе и припоје Србији" !

Друга мустрица: У дипломатској депеши маркираној са "тајна" (од септембра 2009.) видимо како се цинкаре Руси да практично они крију Ратка Младића. Тадићев шеф кабинета Мики Ракић преноси госпођи Џенифер Браш, отправнику послова америчке амбасаде, да је његов шеф (Тадић) "фрустриран изостанком руске помоћи" (у хватању Младића), а он сам, Мики, има податке о "контактима Младићевих помагача са руским дипломатима у Београду". А има и информације о "телефонским разговорима" па чак и о "путовањима Младићевих помагача у Русију".

Будући да Борис Тадић - како видимо - хазардира са Путином и Медведевим, а бојим се и са Јужним током, његов Мики тражи од госпође Џенифер да све ово што јој је рекао и што Тадић мисли о Русима "остане на овом столу" (тако баш стоји у депеши), дакле тајна изречена међу пријатељима једне заједничке, атлантске вероисповести.

Па се нешто мислим, да ме је тај герилац Асанж овако јавно избламирао и ја бих га бацио на инквизицијске муке. Или, бар, изручио Американцима у Гвантанамо да га они тамо хуманитарно "процесуирају". Они то перфектно раде.

(Вести)